Miercuri, 4 Noiembrie, 2026
Sf. Cuv. Ioanichie cel Mare; Sf. Mc. Nicandru și Ermeu; Sf. Cuv. Gheorghe Mărturisitorul din Drama

1 Tesaloniceni 2

1 Fiindcă voi înșivă, fraților, știți
că venirea noastră la voi n'a fost
zadarnică;

2 dimpotrivă, după ce mai întâi am
pătimit și am fost ocărâți în Filipi,
așa cum o știți, am îndrăznit întru
Dumnezeul nostru să grăim către
voi, în multă luptă, Evanghelia lui
Dumnezeu.

3 Pentru că îndemnul[1] nu venea
din rătăcire, nici din necurăție,
nici din vicleșug,

4 ci așa cum am fost noi socotiți de Dumnezeu vrednici să ni
se încredințeze Evanghelia, așa și
grăim, nu să plăcem oamenilor,
ci lui Dumnezeu Care ne încearcă
inimile.

5 Căci niciodată n'am folosit cuvinte de lingușire, după cum știți,
nici vreo perdea[2] pentru pofta de
câștig – Dumnezeu e martor –,

6 nici n'am căutat slavă de la oameni – nici de la voi, nici de la alții
–, deși, ca apostoli ai lui Hristos,
puteam să atârnăm greu[3].

7 Dimpotrivă, noi am fost blânzi în
mijlocul vostru. Așa cum o doică
își îngrijește[4] pe propriii săi copii,

8 tot astfel noi, în fierbintele nostru dor, eram bucuroși să vă dăm
nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și sufletele noastre,
fiindcă ne-ați căzut cu drag.

Luca 11

9 Și Eu vă zic: Cereți și vi se va da;

[1] = Zelul de a predica Evanghelia.

[2] = Pretext plauzibil. În versetele 3-6, Pavel respinge insinuările răuvoitorilor – invidioșilor – de care niciodată n'a dus lipsă.

[3] = Vă puteam face să ne simțiți greutatea. Înțelesul e dublu: oameni cu greutate (în sens moral) și povară (în sens material); vezi mai departe versetul 9.

[4] Verbul original e mai puternic: a îngriji cu căldura ce izvorăște din lumina soarelui; a învălui în căldura dragostei. Acest verset împreună cu cel următor reactualizează imaginea Păstorului celui bun în comparație cu cel plătit (In 10, 11-13).

căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide.

10 Că oricine cere, ia; și cel ce caută, găsește; și celui ce bate, i se va deschide.

11 Și care tată dintre voi, dacă-i va cere fiul său pâine, îi va da piatră? Sau dacă-i va cere pește, în loc de pește îi va da șarpe?

12 Sau dacă-i va cere un ou, îi va da scorpie?

13 Deci dacă voi, răi fiind, știți să le dați fiilor voștri daruri bune, cu cât mai mult Tatăl Cel din ceruri va da Duh Sfânt celor care-L cer de la El!"[5]

Tâlcuire

Domnul îndeamnă la rugăciune prin făgăduința că aceasta va fi ascultată, dând ca pildă lămuritoare milostivirea părintelui trupesc, care e binevoitor față de cererile copiilor săi. Tot aici însă dă de înțeles care sunt pricinile pentru care oamenii nu sunt ascultați sau nu li se împlinesc rugăciunile și cererile. Un părinte nu dă copiilor săi piatră în loc de pâine, nici șarpe în loc de pește; dacă un părinte trupesc nu face asta, cu atât mai mult Tatăl Ceresc, iar noi cerem adeseori piatră și șarpe. Ni se pare că cerem pâine și pește; dar Tatăl Ceresc vede că ceea ce cerem va fi pentru noi piatră sau șarpe și nu ne dă. Părinții varsă înaintea lui Dumnezeu rugăciuni fierbinți pentru fiul lor, ca El să-i rânduiască așa cum e mai bine, dar totodată cer ceea ce socot ei că e mai bine pentru fiul lor – viață, sănătate, fericire. Domnul le aude rugăciunea lor și rânduiește cum e mai bine pentru fiul lor, numai că nu după mintea celor care Îl roagă, ci precum este cu adevărat mai bine pentru fiul lor, de exemplu trimițând o boală care le omoară fiul. Celor ce mărginesc totul la viața de aici li se pare că Dumnezeu nu le-a ascultat rugăciunea, ci le-a făcut în necaz, ori l-a lăsat pe cel pentru care ei s-au rugat în voia soartei sale; pentru cei ce cred însă că viața de acum e doar o pregătire pentru cealaltă viață, nu încape îndoială că fiul pentru care s-au rugat s-a îmbolnăvit și a murit tocmai pentru că rugăciunea lor a fost ascultată și fiindcă pentru el era mai mai bine să plece de aici, decât să rămână. Vei zice: „Dar atunci de

[5] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

ce să ne rugăm?". Nu trebuie să te rogi, însă, rugându-te pentru ceva anume, trebuie mereu să adaugi: „Dacă Tu, Doamne, crezi că asta este spre mântuire". Sfântul Isaac Sirul sfătuiește să începem orișice rugăciune prin cuvintele: „Tu, Doamne, știi ce îmi este de folos: fă, dar, cu mine după voia Ta".[6]

[6] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.